

PROFIL

FLEETWOOD MAC.

SZEX, DROGOK ÉS SOFTROCK&ROLL.

A FLEETWOOD MAC EGYMÁSTÓL GYÖKERESEN ELTÉRŐ IDŐSZAKAI KÖZÜL AZ 1975-1987 KÖZÖTTI ARANYKORSZAKÁBAN ÚGY VOLT MINDENKI ÁLTAL FOGYASZTHATÓ SOFTROCK-SLÁGERGYÁR, HOGY KÖZBEN AZ EGYIK LEGTÖKÉLETESEBB DALGYŰJTEMÉNYT RAKTA ÖSSZE, RÁADÁSUL LEPIPÁLTA A LEGKEMÉNYEBB ROCKEREKET IS SZEX ÉS DROGOK TÉMAKÖRBE. EZ A FELÁLLÁS 2014 ÓTA KONCERTEZIK ÚJRA ÉS ÍGÉRGET AZÓTA VISSZATÉRŐ NAGYLEMEZT, DE ÚGY NÉZ KI, BE KELL ÉRNÜNK KÉT DALSZERZŐ, LINDSEY BUCKINGHAM ÉS CHRISTINE MCVIE JÚNIUS ELEJÉN MEGJELENŐ DUETTALBUMÁVAL.

DÖMÖTÖR ENDRE.

A popzene egyik legnagyobb sikerzenekarának tényleg elképesztően kanyargós a pályája, durván ellentmondó fejezetek feszülnek benne egymásnak, úgy, hogy ezek között több időszakban is meghatározó együttes tudtak lenni, még úgy is, hogy az eredeti felállásból csak a névadó ritmusszekció, Mick Fleetwood dobos és John McVie basszusgitáros volt mindig tagja a formációnak. Elnagyolva is legalább öt fejezetre bonthatjuk a sztorit: kezdődött a hatvanas évek végi brit blues-időszakkal, Peter Green énekes-gitárossal, aztán az ő kiválása után egy nagyon kusza, sűrű tagcserékkel tarkított, útkereső szakasz jött, majd 1975-től a legsikeresebb ötfős felállással az aranykorszak – Fleetwood és McVie mellett utóbbi felesége, Christine McVie billentyűs hangszereken, valamint az 1974 szilveszterén az angolok mellé bevett amerikai dalszerzőpáros, Stevie Nicks és faszija, Lindsey Buckingham alkotta. Utóbbi

1987-ben lépett ki, azután ismét forgójátóban cserélődtek a zenészek, és innentől lényegében meg is szűnt aktuális tényező lenni a Mac (pedig 1997-ben egyszer még ismét turnézott a meghatározó ötös, de akkor már a nosztalgia hajtotta őket). 2014-ben aztán ismét egy színpadon álltak öten, tartottak egy masszív turnét és majd harminc évvel az utolsó közös stúdióalbum után ismét nagylemezt ígértek és dolgoztak is rajta, de ez egyelőre nem látszik materializálódni (leginkább Nicks fenntartásai miatt, nem vett részt a munkában). Így a két aktívabb szerző összedobott egy élvezhető, tisztességes nagylemezt, amely Lindsey Buckingham Christine McVie néven és címmel érkezik június elején. Több mint a semmi, és jó aprópó áttekinteni ezt szokatlanul megbabonázó pályát.

BLUES-ROBBANÁS

A brit blues második hullámában alakult Fleetwood Mac-et a John Mayall & The Bluesbreakers-ból kivált Green-Fleetwood páros alapította, de hamar meggyőzték McVie-t is, hogy szálljon ki ő is, és csatlakozzon hozzájuk – például azzal, hogy a nevét (Mac) is beillesztették az alakuló zenekarba. A Green nevével fémjelzett időszakban hamar a brit blues egyik kedvencei lettek olyan örökzöld-klasszikusokkal, mint a *Black Magic Woman* (ezt Santana tette magáévá), az *Albatross* (ezt minden blues-zenekar) és az *Oh Well* (ezt viszont senki sem tudta ilyen színvonalon). 1968-as első albumuk műfaji klasszikus, igaz a második LP már jóval gyengébb lett, viszont az 1969-es *Then Play On*nal megmutatkozott a továbblépés képessége is. Green tovább is lépett a drogok felé, ami mentális betegségeit is felerősítette.

ÁTMENET

Kiválása után 1970 és 1974 között borzasztóan kusza évek következtek instabil felállásokkal, csoda, hogy ki tudtak adni hat nagylemezt (a két legjobb talán az 1972-es *Bare Trees* és az 1973-as *Mystery To Me*) és le tudtak nyomni hat turnét. Ezek az albumok egyenlenségeikkel együtt is hordoztak potenciált és főleg a basszusgitáros feleségének, Christine McVie-nek a belépésével mutattak fokozatos átmenetet bluesrockból, progresszív- és folkrockon át softrockba. A megérkezés előtt azonban teljes leállás jött: 1974-ben egy, a menedzserük által összegyűjtött hamis Fleetwood Mac kezdett turnézni és a jogi procedúra lezajlása alatt az igazi sem koncertezhetett. Őrült idők!

CSÚCSKORSZAK

Na, az őrült idők csak eztán kezdődtek. Az előző énekes-gitáros, Bob Welch többféle nézeteltérés miatt 1974 decemberében távozott, Fleetwood pedig egy véletlen látogatás alkalmával a Los Angeles-i Sound City stúdióban meghallotta a Buckingham Nicks duó softrockos debütlemezét, akik négy héttel később, meghallgatás nélkül, szíveszter este egy vacsoratalálkozás után csatlakoztak a zenekarhoz. Ehhez nyilván érzék kell, de az immár traszatlantivá váló, és inkább Amerikában székelő zenekarnak nagyon bejött a húzás, a cím nélküli 1975-ös album telibetalálta a zeitgeistet a változatos és tökéletes FM-rádiópop slágerekkel. A két új szerző kimagasló volt, Christine McVie eddigre szintén magára talált dalíróként is, a ritmusszekció pedig bármennyire is primitív volt, valami mesteri csodával mégis nagyon egyedül létketésre volt képes (még a reggae-alapritmusszekciójának, a Sly & Robbie-párosnak is ők a kedvenceik). A sokmillió siker megtette hatását, a hetvenes évek soha vissza nem térő rockéletében elkezdett folyni a kokain, és elkezdett szétcsúszni mindenki magánélete. Fleetwood még 1974-ben fedezte fel, hogy felesége megcsalja a zenekar akkori gitárosával, Bob Westonnal, a zenészt kirúgta, ő maga pedig Christine McVie-vel ment Afrikába kikapcsolódni, ugyanis a McVie-pár házassága is szétesőben volt. Utóbbiak egy ideig még kitarítottak, de mire 1976-ban elkezdődtek a következő lemez felvételei, már sem ők, sem a nemrég csatlakozott Buckingham Nicks szerelmespár nem volt többé szerelmes egymásba. A három szakítást megéneklő 1977-es *Rumours* album bővelkedik egymásnak üzengető dalokban, de abban minden szereplő egyetértett, hogy valahogy (mondjuk elképesztő mennyiségű droggal és alkohollal) túlteszik magukat a magánéleti szappanoperán, és a zenekarnak mennie kell tovább. Naná, hogy így gondolták, azt ugyanis mind látták, hogy az ötük között fennálló

zenei kémia páratlan. Sőt, ezután Fleetwood és Nicks azt is megtapasztalta, hogy a kettenük között fennálló szexuális kémia is pazar (szappanopera-level *Barátok közt*), de ezt is félre tudták söpörni, csak, hogy tovább folytassák. A *Rumours* annak ellenére, hogy borzasztóan zavaros körülmények között készült, borzasztóan sikeres album lett, egyszerűen mert elképesztően vibráló, a bizsergő feszültségben tökélyre csiszolódott dalok alkotják. Évekig levakarhatatlan volt a listákról, ma már több mint 45 millió fogyott belőle. Mi jön ez után? Még több drog, természetesen, de Buckingham kreatív szárnyalásában egy hasonlóan erős lemez is, csak hogy softrock helyett new wave-ben! A dupla *Tusk* 1979-ben természetesen jókora megrökönyödést keltett a rajongókban, és bár elment belőle pár millió, de inkább bukásnak számított. A tagok szólólemezekkel oldották a feszültséget, váltakozó sikerrel, és ugyan Stevie Nicks pályája így is beindult, mégsem lett belőle akkor sztár, mint amekkorát megérdemelt volna a karcos hangú vadóc, aki amúgy anyatigrisként is képes volt összetartani a szétszakadó helyzeteket – már amikor nem volt annyira benne a drogokban. A zenekar 1982-ben visszatért a bevált hangzáshoz, de a *Mirage* egyenletlenebb (ettől még azért erős) album lett, a nagy siker elmaradt, ismét évekig nem keresték egymást. Aztán Buckingham 1985-ben indított újabb szólólemeze átformálódott Mac-albummá, Christine McVie élete legslágerebb dalait adta hozzá, a *Tango In The Night* újra a csúcsra vitte a társaságot, mi tagadás az 80s szofisztizhangás-aktualitása is segítette őket – könnyen bele tudtak helyezkedni. A rádiós slágerek (*Big Love*, *Seven Wonders*, *Little Lies*, *Everywhere*) és az ismét tízmillió fölé kúszó eladásokra a korona egy sikeres turné lett volna, de Buckingham az utolsó percben kihátrált és kilépett. A szappanopera sosem ér véget.

HANYATLÁS

Az újabb szakaszban felejthető lemezek és leszálló ág következett, egy felíveléssel, amikor 1997-ben visszajött Buckingham és lejátszottak egy sikeres turnét [lemezen is megörökítették, elég jó: *The Dance*], csak aztán meg Christine McVie lépett ki. 2014 óta viszont újra együtt mindenki, de Fleetwood Mac-album helyett egy tisztességes Buckingham McVie-lemezt kapunk. Itt tartunk most és őszintén szólva, sokkal többet nem is lehet már remélni. Ha ráveszik Nicks-et, akkor még egy lemezt összehozhatnak, de ez az életmű anélkül is kellően nagyszabású, elbaltázott, tökélyre vitt, kudarcos, zseniális dalokkal teli, szappanopera-szerű, makacsul kitartó, nagyon egyedül.

5 FLEETWOOD-CSÚCS

Then Play On (1969)

A Fleetwood Mac csodaképessége itt mutatkozott meg először: stramm brit bluesrockzenekarból, illetlenül színes brit bluesrockzenekar lettek.

Fleetwood Mac (1975)

Az aranykorszak kezdete, amikor a váltás mindenkiből a legjobbat hozta ki: tulajdonképpen már ez tökéletes softrock-mestermű.

Rumours (1977)

Az aranykorszak csúcsa, amikor a válás mindenkiből a legjobbat hozta ki: még a nagyközönségből is, hiszen mára több 45 millióan bizonyították jó ízlésüket.

Tusk (1979)

Amikor Lindsey Buckingham kinyírta a zenekart: akkor valójában megmentette, a gigantikus sikert senki nem tudja megelőzni folytatni, de ő a new wave-es dalaival minőségben tartotta szinten a Mac-et.

Tango In The Night (1982)

Az 1982-es *Mirage* is bőven korrek, de a definitív 80s-lemezek közé tartozó *Tango* újra legjobb formájában mutatja az együtt-t. Vagyis majdnem: Nicks talán még tudott volna hozzátenni többet is.

5 SZÓLÓCSÚCS

Buckingham Nicks: *Buckingham Nicks* (1973) Fleetwood legnagyobb húzása volt bevenni Buckinghaméket, és ez alapján a lemez alapján nagyon is érthető döntése: a későbbi minőséget megelőlegező LP a legjobb a zenekaron kívüliek közül.

Peter Green: *In The Sky* (1979)

Green vad, dühös, csapongó 1970-es acid rock-szólódebütje után mentális betegséggel és droggal küzdött, de amikor visszatért ezzel az érett, elegáns anyaggal, akkor Chris Reának mutatott utat.

Mick Fleetwood: *The Visitor* (1981)

Fleetwood Fela Kutilól meghívta akkor ment Afrikába világzenei ízű albumot felvenni, amikor a kategória még nem létezett, sem divatos nem volt. Felemás a végeredmény, de az afrobeat dalok ütnek.

Stevie Nicks: *The Wild Heart* (1983)

Nicks nem tudta eldönteni, hogy mennyit dalt adjon a zenekarnak, mennyit tartson meg egy erős szólólemezt, sem azt, merre tartson határozottan, így nincs zseniális önálló LP-je, de ez a Prince-támogatta a legjobb.

Lindsey Buckingham: *Out Of The Cradle* (1992)

Buckinghamé a legkiegyensúlyozottabb szólókarrier a legtöbb jó lemezzel, nehéz is kiemelni egyet, de talán ez a *Tango*-korszak utáni 90s pop-gyűjtemény megérdemli, bár a csenedesebb, folkosabb 2006-os *Under The Skin* is meglepően erős.

SZÍNPADI PROGRAMOK

JÚNIUS 9. PÉNTEK

18.00 SPENCER HILL MAGIC BAND

20.00 OCHO MACHO

JÚNIUS 10. SZOMBAT

16.00 GABRIELI

18.00 1-SŐ PESTI RACKÁK

FERENCZI GYÖRGY ÉS A RACKAJAM

20.00 DEÁK BILL GYULA

JÚNIUS 11. VASÁRNAP

14.00 KATONA CSABA

SÖRTTÖRTÉNEZS INTERAKTÍV ELŐADÁSA

16.00 MÉZ

18.00 BOHEMIAN BETYARS

20.00 BALKAN FANATIK

FESZTIVÁLFON: 06 30 452 0204

Gasztroalvar, sörfőzdek bemutatói, a Kisüzemi Sörfőzdek Egyesülete tagjainak mintegy 200 fajta kézműves söre, workshopok várják a látogatókat.

ÓBUDAI KÉZMŰVES SÖRÖK FESZTIVÁLJA

ÓBUDA
közösséget építünk

„KISÜZEM 2017”

SZENTLÉLEK TÉR-FŐ TÉR-HAJÓGYÁR U.

JÚNIUS 9-11.

WWW.GASZTROBUDA.HU

PORT.hu

A MŰSORVÁLTÓZTATÁS JOGÁT FENNTARTJUK.

ALONE IN THE MOON
ANTON VEZUV
ANTONIA VAI
APEY
BARON MANTIS
BEKVART
BELAU
BOHEMIAN BETYARS
DAS TRIO
DEEP GLAZE
DRASTIK PUTTO
EK (ACOUSTIC)
EVA PRESSZÓ
FLATBAND
HANGÁCSI MÁRTON
HIPERKARMA
HOODOO OFFENDERS
JAMYANK
IV
IVAN AND THE PARAZOL
JUNKIE JACK FLASH
KAMILKA ÉS A PESTI SIKK
KIES
KONYHA
MAGIDOM

CSTP

INGYENES

FESZT

2017. JÚNIUS 21-24.
VÁRKERT BAZÁR

MARGE
MARY POPKIDS
MASSZA
MONGOOZ AND THE MAGNET
MÖRK
MUCK ÉVI
MURIEL
NB
NO SUGAR
NOÉMO
PASSED
PETRUSKA
RIPOFF RASKOLNIKOV
ROQA
SOUL SURGE
SYNEMA
SZATMÁRI JULI
SZEDER
THE COUPLE
THE LUCKIES
TWENTEES
USEME
WINDOW
YESYÉS
YOULI

- **A ZENE ÜNNEPE VÁRKERT BAZÁR**
JÚNIUS 21. 16:30-22:00 BAZSINKA ÁGNES, PAPAVER
COUSINS, SZATMÁRI JULI, THE ADOLESCENS, MÖRK
- **HANGSZERT A KÉZBE VÁRKERT BAZÁR**
JÚNIUS 21-24-IG TÖBB MINT SZÁZ KIPRÓBÁLHATÓ HANGSZER
HÉTKÖZNAP 14:00-21:00-IG, SZOMBATON 14:00-00:00-IG
- **KONFERENCIÁK A38 HAJÓ**
JÚNIUS 21. 10:00 „VÁSZONRÓL RÁNK NÉZTEK” - A KÖNNYŰZENE
ÉS A FILM EGYMÁSRA HATÁSA A KÁDÁR-KORSZAKBAN
JÚNIUS 22-23. 10:00 BACKSTAGE EXTRA:
JUSS KI, HOZD BE - MAGYAROK AZ EURÓPAI ZENEI PIACON

• FACEBOOK.COM/CSEHTAMASPROGRAM
WWW.CSEHTAMASPROGRAM.HU
WWW.CSTPFESTIVAL.HU

 CSTP